

Wymogi edytorskie dla autorów

Wymagania ogólne

1. Tekst powinien być przygotowany w następującej formie:
 - a) edytor tekstu: Word (format DOC, DOCX, RTF),
 - b) format strony: A4,
 - c) marginesy standardowe: 2,5 cm,
 - d) styl czcionki: Times New Roman
 - e) wielkość czcionki: tekstu głównego 12 pt, przypisów 10 pt,
 - f) interlinia: tekstu głównego 1,5 wiersza, przypisów 1 wiersz,
 - g) tekst wyjustowany,
 - h) wstawiona numeracja stron,
 - i) bez twardych spacji i automatycznego przenoszenia wyrazów.
2. Materiał ilustracyjny:
 - a) zdjęcia:
 - ✓ oryginalne pliki lub zapis z aparatu cyfrowego w formacie TIFF lub JPEG; każde zdjęcie w oddzielnym pliku;
 - ✓ do druku – rozdzielczość nie mniejsza niż 300 dpi i wielkość nie mniejsza niż 2480 x 1748 px;
 - ✓ e-booki – rozdzielczość nie mniejsza niż 150 dpi, chyba że charakter publikacji będzie wymagał innych parametrów;
 - b) rysunki, grafiki należy przekazać w odrębnych plikach w formie wektorowej (źródłowe pliki) w formatach SVG, PNG, TIFF lub dla wykresów w wersji edytowalnej w formacie XLS (nie w postaci zdjęć) wraz z danymi źródłowymi;
 - c) w przypadku wektorowego formatu SVG tekst należy zamienić na krzywe, a do plików załączyć grafiki poglądowe w formacie PNG, TIFF, JPEG;
 - d) inne formaty wymagają indywidualnej akceptacji osoby prowadzącej publikację; w uzasadnionych przypadkach przekazywany materiał ilustracyjny może mieć inne parametry, co musi być wskazane i uzasadnione we wniosku wydawniczym.

Wymagania szczegółowe

A. TEKST

1. Kursywą zapisujemy: tytuły książek, artykułów, dzieł sztuki, filmów, wystaw, słowa i wyrażenia obcojęzyczne z wyjątkiem tych, które są powszechnie stosowane w polszczyźnie. Kursywą także podajemy inskrypcje, kolejne wiersze zaznaczając (/) ukośnikiem.
2. Nie stosujemy kursywy w zapisie nazw sal/budynków, herbów, wydarzeń mających charakter cykliczny (każdy człon nazwy wielką literą).
3. Tytuły czasopism podajemy w cudzysłowie, np. „Biuletyn Historii Sztuki”.
4. W tekście stosujemy skrócony zapis:
 - a) rok – np. 1893 r. (ale: w roku 1893); wiek – np. XV w. (ale: w wieku XV);
 - b) konwencjonalnych słów typu: np., ok., m.in., r., w., św., pw. Jedynie na początku zdania piszemy rozwinięcie tych skrótów.
5. Nie stosujemy skrótów przy sformułowaniach Trójca Święta, Duch Święty, Krzyż Święty.
6. Zapisy cytatów:
 - a) wszystkie cytaty (tak w tekście głównym, jak i w przypisach) winny być ujęte w cudzysłów: „A to echo grało”. Jako cudzysłowu drugiego stopnia należy używać tzw. cudzysłów francuski: «Lorem ipsum». W razie konieczności użycia cudzysłowu trzeciego stopnia, można zastosować cudzysłów apostrofowy: 'Lorem ipsum';
 - b) skróty dokonane w cytowanym tekście zaznaczamy: [...], np. „Gdy na niebie rozbłysła błyskawica [...] udali się do domu”. Jeżeli tekst cytowany nie zaczyna się od pełnego zdania, należy to zaznaczyć w ten sam sposób;
 - c) w nawiasach kwadratowych należy umieszczać wszystkie odautorskie ingerencje w tekst oryginalny: „A [Józef, J.K.] wstawszy wziął dziecię”;
 - d) teksty cytowane pochodzące sprzed 1800 r. oraz niepublikowane teksty źródłowe, niezależnie od czasu ich powstania, winny być przytoczone w brzmieniu oryginalnym. W pozostałych tekstach należy uwspółcześnić ortografię, interpunkcję i gramatykę, zachowując oryginalne brzmienie imion i nazwisk, nazw geograficznych, tytułów (ewentualnie podając w nawiasach kwadratowych [Lorem ipsum] brzmienie właściwe), a także składnię nawet w konstrukcjach niepoprawnych z dzisiejszego punktu widzenia. Zasada uwspółcześniania zapisu generalnie dotyczy również tytułów książek i czasopism wydanych po 1800 r. (np. „Kurier” a nie „Kuryer” czy „Kurjer”, „Ilustrowany” a nie „Illustrowany”);

- e) odwołania do przypisów podajemy w indeksie górnym, przed znakiem interpunkcyjnym.
- 7. Zapis liczebników:
 - a) w tekście piszemy w formie słownej – np. w pierwszej połowie XVII w.; dziewiętnastowieczny, druga wojna światowa;
 - b) w przypisach używamy cyfr i skrótów: w 1. poł. XVII w.
- c) Zapis dat:
 - a) w tekście głównym używamy zapisu lata 20. XX w.; datyienne – 4 maja 1764 r. Przy kalendarzach juliańskim i gregoriańskim należy zastosować zapis 12/25 września 1903 r., ale: 25 X/7 XI 1917 r. W datach wtrąconych w nawiasie miesiąc zapisuje się cyfrą rzymską i nie stosuje się skrótu „r.” na końcu (np. 25 X 1876);
 - b) w przypisach należy stosować zapis miesięcy cyframi rzymskimi (poza cytatai i narracyjnymi fragmentami); w przypadku braku datyiennej nazwę miesiąca zapisać należy zawsze słownie, np. w listopadzie 1918 r.;
 - c) zakres lat podajemy w pełnym zapisie: 1266–1268.

B. PRZYPISY

- 1. W przypisach podajemy zapis publikacji w stylu harwardzkim, który zawiera następujące elementy oddzielone od siebie przecinkami:
 - a) nazwisko autora lub skrócony tytuł publikacji i rok wydania, zakres stron;
 - b) odwołanie do pozycji cytowanej w przypisie bezpośrednio poprzedzającym sygnalizuje się zapisem: „Tamże/Ibidem.” lub „Tamże/Ibidem, s. 45.” – zawsze jednolicie w całej publikacji;
 - c) Tejże/Eadem, Tegoż/Idem, Tychże/Eidem – w wyliczeniach – piszemy wielką literą;
 - d) wybór pisowni polskiej lub łacińskiej ww. określeń trzeba stosować jednolicie w całej publikacji;
 - e) w przypadku cytowania za inną publikacją piszemy – Cyt. za: Kowalczyk 1980, s. 53.

C. PODPISY POD ILUSTRACJE/ZDJĘCIA

- 1. W tekście numery ilustracji podajemy w nawiasach, np. (il. 2).
- 2. W podpisach należy umieścić informacje o źródle ilustracji/zdjęcia. Jeżeli umowa licencyjna tego wymaga, to także podać związane z nią prawa autorskie w brzmieniu określonym przez udzielającego licencji.

3. Jeżeli ilustracja/zdjęcie zostały zaczerpnięte z zasobów internetowych, należy podać adres właściwej strony.
4. Wzór podpisu pod ilustracje/zdjęcia:
 - a) Miejsce/miasto/kraj, nazwa obiektu, źródło, autor fotografii;
 - b) autor, tytuł obiektu, miejsce, źródło fotografii;
 - c) podpisy pod ilustracjami/zdjęciami pozostają bez kropki na końcu.

D. BIBLIOGRAFIA

W bibliografii należy uwzględnić przede wszystkim opublikowane, naukowe opracowania, które zostały wykorzystane przy pisaniu publikacji. Lista pozycji bibliograficznych powinna być przygotowana w podziale na kategorie publikacji (źródła rękopiśmienne, archiwalne, drukowane; opracowania) i w porządku alfabetycznym. Obowiązuje opis bibliograficzny w języku wydania. Każdy z opisów kończy się kropką.

1. Zaleca się używanie następujących skrótów:

- a) b.a. – brak autora;
- b) b.m.w. – brak miejsca wydania;
- c) b.p. – brak paginacji;
- d) b.r.w. – brak roku wydania;
- e) red., red. nauk. – redaktor, redaktor naukowy.
- f) tłum. – tłumaczenie;
- g) zob. – zobacz (nie stosujemy: por.; zob.);

2. Przykłady zapisów źródeł:

a) źródła rękopiśmienne

APANK 1851 – Archiwum Polskiej Akademii Nauk w Krakowie, List Leopolda Nowotnego do Jana Koźmiana z 13 lipca 1851, rkps 2210, f. 314–31v.

b) źródła archiwalne

Parafianie kościoła 1923 – Archiwum parafii św. św. Piotra i Pawła w Tbilisi, *Parafianie kościoła p.w. św. Apostołów Piotra i Pawła w Tbilisi wg spisu z 1923 r.*

c) źródła drukowane

Gloger 2015 – Zygmunt Gloger, *Pisma rozproszone*, t. 2: 1877–1889, red. nauk. Jarosław Ławski i Jan Leończuk, Białystok 2015.

2. Przykłady zapisów opracowań:

a) książka autorska

Michalczyk 2020 – Zbigniew Michalczyk, *Zapomniane konteksty. Augsburg jako ośrodek rytownictwa wobec Rzeczypospolitej w XVII–XVIII wieku*, Warszawa 2020, s. 200–230.

b) książka wieloautorska, z tłumaczeniem, redaktorem – w przypadku więcej niż trzech autorów podajemy maksymalnie trzy nazwiska i dodajemy „i wsp.” (j. polski) lub „et al.” (j. ang.)

Hoofr, Neré, Plemp 1611 – P.C. (Pieter Corneliszoon) Hooft, R.J. (Richard Jean) de Nerée, C.G. (Cornelii Giselberti) Plemp, *Emblemata amatorial. Afbeeldinghen van minne. Emblemes d'Amour*, Amsterdam 1611.

Biłozór-Salwa 2018 – Małorzata Biłozór-Salwa, *Karta wizytowa, znak własnościowy, ekslibris. Różnorodne funkcje rycin heraldycznych Jana Ziarnki*, w: *Ekslibris – znak własnościowy, dzieło sztuki. Studia i szkice*, red. nauk. Agnieszka Fluda-Krokos, Kraków 2018, s. 269–288.

Voragine 1983 – Jakub de Voragine, *Złota legenda. Wybór*, tłum. Janina Pleziowa, wybór i oprac. Marian Plezia, Warszawa 1983.

c) tom zbiorowy

The Artist as Reader 2013 – *The Artist as Reader. On Education and Non-Education of Early Modern Artists*, ed. Heiko Damm, Michael Thimann, Claus Zittel, Leiden–Boston 2013.

d) rozdział lub część książki

Rydzkowska 2010 – Joanna Rydzkowska, *Ormiańskie malarstwo miniaturowe w Rzeczypospolitej Obojga Narodów w XV–XVII wieku*, w: *Ars Armeniaca. Sztuka ormiańska ze zbiorów polskich i ukraińskich*, red. Waldemar Deluga, Zamość 2010, s. 77–83.

e) katalog wystawy

Rothowa 1966 – Władysława Rothowa, *Grafika Jana Ziarnki*, przewodnik po wystawie czasowej w Zbiorach Czartoryskich Muzeum Narodowego w Krakowie, Kraków 1966.

f) artykuł w czasopiśmie – jeżeli artykuł jest dostępny online, należy podać numer DOI lub datę dostępu i adres URL; przed rokiem można wpisać jedynie numer rocznika czasopisma

Strumiłło 1999 – Krystyna Strumiłło, *Banki w przestrzeni publicznej śródmieścia Łodzi*, „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki”, 1999, z. 1-2, s. 49–56.

Joanna Sikorska, *Święty Jerzy z Wielkopolski. Meandry recepcji miedziorytu Albrechta Dürera*, „Biuletyn Historii Sztuki”, 2019, nr 1, s. 5–28, <https://doi.org/10.36744/bhs.100>.

Zbigniew Taranienko, *Leszek Mądzik i jego Scena Plastyczna*, „Aspiracje”, 2015, nr 2, s. 2–9. http://wydawnictwo.asp.waw.pl/wp-content/uploads/sites/11/2015/10/ASPIRACJE_240_2015www.pdf [dostęp 25.05.2020].

g) opis hasła z encyklopedii/słownika

Bal 1998 – I. Bal, *Niementowski Jerzy Bogusław*, w: *Słownik polskich i obcych artystów w Polsce działających (zmarłych przed 1966 rokiem). Malarze, rzeźbiarze, graficy*, t. VI, Warszawa 1998, s. 60–61.

h) publikacja elektroniczna, źródła internetowe

C. Guillon, Pauline Léon, une républicaine révolutionnaire, „Annales historiques de la Révolution française”, 344 (2006), s. 7, <http://ahrf.revues.org/6213> [dostęp: 22.11.2015].